

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Petra Mikeše a soudců Aleše Sabola a Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčnickém právu 376/1, Praha 2, v řízení o návrhu žalobce ze dne 31. 1. 2020 označeném jako žaloba pro zmatečnost, jímž se žalobce domáhá zrušení usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2020, čj. Nao 5/2020-44,

t a k t o :

I. Návrh **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o návrhu.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem označeným jako žaloba pro zmatečnost ve smyslu § 229 odst. 1 písm. e), g), odst. 3, 4, a § 64 občanského soudního řádu (zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád) se žalobce domáhá zrušení usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2020, čj. Nao 5/2020-44, jímž bylo rozhodnuto o námitce podjatosti soudců 2. senátu Nejvyššího správního soudu vznesené žalobcem ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Nao 239/2019.

[2] Státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví (čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod). Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jako „s. ř. s.“) upravující procesní postup soudů ve správním soudnictví však s žalobou pro zmatečnost nepočítá. Zrušení pravomocného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu samotným Nejvyšším správním soudem je možné jen na základě obnovy řízení. Ani to však není možné v případě návrhu žalobce použít. Podle § 114 odst. 1 písm. a), b) s. ř. s. je totiž obnova řízení přípustná jen proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu a v řízení ve věcech politických stran a politických hnutí.

[3] Podle § 64 s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení první a třetí části občanského soudního řádu.* Žaloba pro zmatečnost je mimořádným opravným prostředkem v občanském soudním řízení, upraveným v části čtvrté, hlavě druhé občanského soudního řádu. S ohledem na citovaný § 64 s. ř. s. tedy nelze ustanovení občanského soudního řádu o žalobě pro zmatečnost v řízení podle soudního řádu správního použít.

[4] S ohledem na výše uvedený závěr Nejvyšší správní soud návrh podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl jako návrh podle tohoto zákona nepřipustný, neboť jej nelze podřadit,

a to ani podle jeho obsahu, pod žádný z procesních prostředků ochrany práv jednotlivce v řízení před správními soudy, jež jsou v soudním řádu správním taxativně vymezeny. Ve věci nepřípadalo v úvahu ani postoupení návrhu některému z krajských soudů nebo správnímu orgánu, protože zjevně ani tyto orgány nemají pravomoc se jím zabývat.

[5] O náhradě nákladů řízení o návrhu rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť návrh byl odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. února 2020

Petr Mikeš
předseda senátu